

Māra Madliena

Madlienas pagasta informatīvais izdevums

Nr. 352

2022. gada janvāris

Bezmaksas

*Uzsmaidi sniegotam rītam,
Ledus ziediem, kas rūtīs tā zied!
Pieņem visu, ko diena šī dāvā,
Pat ja nāksies caur puteni iet!*

*Satver baltās sniegpārslas sajās,
Tikpat balts zem kājām būs ceļš.
Laime nemīt vien cerīgos baltos,
To var sastapt, kur ziemelis eļš!*

*Centies atrast prieku it visā,
Radīt brīnumu, lai to kāds jūt!
Smaidot mīļi, tu jutīsi, kāpēc
Īgnums pat ziemas puteni zūd!
(Dzidra Čunakeviča)*

*Sirsnīgi sveicam
janvāra jubilārus!*

Kaut kur tumšā naktī kādas mājas logos spīd gaisma. Sēž vecs, vientuļš vīrs pie loga un gaida brīnumu... Kā toreiz – bērniībā, varbūt tagad vēl vairāk... Tad Ziemassvētku vecīti un rūķu atstātās dāvanas, tagad kādu, ar ko vienkārši parunāties... Katram laikam savi brīnumi, ko gaidīt... Un katram tie savi, personīgi...

It kā, no vienas puses, ir skaidrs – neviens neatnāks... Bet, no otras puses, cerība paliek... Ja nu tomēr... Ja nu šoreiz piepildās un brīnums notiek? Nekad nevar skaidri zināt, tāpēc arī vajag cerēt! Un tieši neskaidrība, nenoteiktība vienmēr un vienmēr atstāj brīvu vietu kaut kam nezināmam, nebijušam, neparedzamam...

Cerību nedrīkst atņemt un pazaudēt, tā ir kā sirdspuksti, kā gaisma tumšā, kā mierinājums... Visas pasaules

problēmas nekad nebūs atrisināmas, bet nekas nekad neturpinās mūžīgi. Kaut kad paliek vieglāk, kaut kad atnāk gaidītais, kaut kad apstākļi pamainās, kaut kad viss beidzas, lai sāktos kas jauns.

Un ar cerībām mēs gaidām laimīgāku, priecīgāku, skaistāku jauno gadu. Ar cerībām raugāties nākotnē, it īpaši tad, kad grūti. Cerību nedrīkst atņemt un pazaudēt...

Kaut kur tumšā naktī kādas mājas logos spīd gaisma. Vecais vīrs kādu gaida. It īpaši, kad klāts svētku galds un iedegta eglē svecīte... Kad blakus mājās dzirdams prieks un sen nesatiktie ir atkal satikušies. Kad tik daudz garāmgājēju, kas steidzas pie savējiem... Arī viņš grib būt kādam savējais... Tāpat kā ikviens no mums...

Dažreiz tik maz vajag, lai būtu labi...

Un dažreiz, kaut ir daudz, bet tāpat nav labi... Kam pietiek ar mazumiņu, tam arī vienmēr ir labi...

Un varbūt nakts melnumā kaut kur tālumā arī ir kādas mājas, kuru logos spīd gaisma. Un ir kāds, kas kādu gaida. Ja vien vecais vīrs zinātu ceļu uz to pusi... Ja vien viņi varētu satikt viens otru... Varbūt gaismas par maz tumšajā naktī, varbūt attālums pārāk liels?

Un katram no mums ir kāda nepiepildīta cerība, kas kā gaisma logos spīd tumšajā naktī. Un nebūs miera, kamēr tā nepiepildīsies...

Lai jaunais gads nāk kā liela cerība ikvienam, lai piepildās vēlēšanās tieši tad, kad tās vismazāk tiek gaidītas un nāk kā īsts brīnums... Lai mazāk tumšas un vairāk gaismas! Un lai nepazūd cerība – pat visgrūtākajos brīžos...

 Mareks Liepa

Sveiciens visiem madlieniešiem un laba vēlējumi 2022. gadā no biedrības „OTRĀS MĀJAS”

Atskatīsimies uz biedrības darbību 2021. gadā. Arī mēs ievērojām tos pašus Covid-19 drošības pasākumus, kurus visa sabiedrība kopumā, un jāsaaka, esam darbojušies uzmanīgi un piesardzīgi. Neorganizējam lielus pasākumus, tomēr „turējam roku uz pulsa” par mūsu iedzīvotāju vajadzībām. Šis periods īpaši apliecināja, ka biedrība cilvēkiem vajadzīga. Palīdzība tiek meklēta, un palīdzība tiek sniegta. Ievērojām vispārējās epidemioloģiskās drošības prasības, pēc vajadzības ievērojām karantīnu, pašizolācijas noteikumus (kad tas bija nepieciešams), distancējamies, lietojam sejas maskas, samazinām kontaktus, tomēr darbība biedrībā nenorima.

2021. gadā tika īstenoti divi projekti. Viens no tiem – „Par ziedojuma piešķiršanu no portāla Ziedot.lv”, kurā tika piešķirti 1000 eiro, lai realizētu biedrībai un sabiedrībai vajadzīgas aktivitātes. Biedrība šī projekta ietvaros piedāvā kvalitatīvākus pakalpojumus. Agrāk sniedzām bezmaksas veļas mazgāšanas iespējas, bet mums nebija žāvētāja (vasarās gan izlīdzinājām, žāvējot pagalmā vai atdodot mitru veļu). Iegādājāmies jaudīgu veļas žāvētāju, lai var saņemt izmazgātu un izžāvētu veļu. Dušas telpai tika neslidošs grīdas paklājiņš, savukārt administratīvo vajadzību nodrošināšanai nopirkām lāzerprinteri un A4 formāta papīru. Teritorijas labiekārtošanai iegādājāmies ķeru.

Tomēr visiespaidīgākās bija Ziemassvētku dāvanas 60 cilvēkiem, pārsvarā pensionāriem, Madlienas iedzīvotājiem. Sagādājot šādu iespēju un dzirdot atsauksmes no dāvanu saņēmējiem, no sirds bija žēl, ka ļoti daudziem citiem nebija tādu iespēju – saņemt Ziemassvētku pārsteigumu. Šo dāvanu pasniegšanā attālāk dzīvojošajiem mums ļoti palīdzēja pastniece Evita Ārente, jo mums pašiem sava transporta nav, un viņa to izdarīja operatīvi. Vedot pastu, pie viena nodeva arī dāvaniņas. Liels paldies par atsaucību. Piedzīvojām sirdi plosošas atskaņas pēc dāvanu saņemšanas. Dažs labs tālāk dzīvojošais atzinās, ka jau divdesmit un vairāk gadu neviens nav uz svētkiem atcerējies, ka esot ļoti aizkustināti par to, ka par viņiem esam iedomājuši. Tas raisa pārdomas. Aizmirsti jutās tieši vecākās paaudzes cilvēki, kas ilgu gadu strādājuši Madlienas labā.

Otrs projekts bija „RADI-2021-6” Ritas Pučekaites izpildījumā – sporta aktivitātes jauniešiem. Tā īstenošanai vajadzēja veikt sacensību nolikuma apstiprināšanu un publicēšanu, inventāra un apbalvojuma iegādi, diplomu izgatavošanu, sacensību laukuma sagatavošanu, turnīru organizēšanu un vadīšanu, pasākuma atspoguļošanu presē un sociālajos tīklos. Projekts bija par 949,31 eiro. Tas bija pašvaldības finansējums. Tuvāk par šī projekta īstenošanu var iepazīties Ritas Pučekaites

publicācijās.

Protams, turpinām sniegt bezmaksas dušas izmantošanas un veļas mazgāšanas/žāvēšanas pakalpojumus. Norit arī humānās palīdzības apmaiņa. Turpinām piedalīties EAFVP pārtikas un pamata materiālās palīdzības komplektu izsniegšanā tiem iedzīvotājiem, kuri ir trūcīgi un maznodrošināti (ar zemākiem ienākumiem). Reizēm izdodas cilvēkiem palīdzēt ar Glābējpakām, pie kurām tiekam ar Latvijas Samariešu apvienības atbalstu.

Vasarā devāmies arī ekskursijā, kurā atklājām jaunus, interesantus objektus. Tas rosināja vēlmi pēc laika atkal atgriezties, lai redzētu izmaiņas, papildinājumus.

Neskatoties uz visām aktivitātēm, tomēr esam zināmā burbulī, kurā cenšamies ievērot visas drošības iespējas, lai Covid-19 krīze nepaplašinātos un lai darbība tomēr tiktu nodrošināta.

Mēs dzīvojam ar domu, ka būtiski cilvēkiem nodot ziņu, ka mēs ikviens esam svarīgi un nozīmīgi cits citam, ka mums jābūt vēriņiem, izpalīdzīgiem, citam citu uzmundrinošiem, lai kopā pārvarētu eksistenciālo situāciju. Raugāmies nākotnē ar ticību un pārliecību, ka grūtības mūs norūda, pārbauda un ved uz jaunu dzīves attīstības posmu.

Lai jaunajā 2022. gadā Dievs dotu mums gudrību, līdzsvaru esošajās situācijās, mīlestību, labestību un spēju atrast gaismu arī tumsā!

Ar mīlestību Madlienas iedzīvotājiem -
Lilija Paegle

Noslēdzies 1. mācību semestris

Ziemassvētku gaidīšanas laiks skolā šogad izvērtās klusāks, tomēr skolēniem nepietrūka piparkūku smaržas svētku noskaņai, balta sniega visapkārt, kopīgu pasākumu klasēs un 1. semestra liecību. Divdesmit 4.–12. klašu skolēni, kuriem liecībās bija visaugstākais vidējais vērtējums, saņēma skolas direktora pateicības par izciliem sasniegumiem mācībās: Līga Irbīte (4.kl.), Paula Trence (9.kl.), Justīne Mūrniece (9.kl.), Rinalds Gradovskis (10.kl.), Denīze Nora Dzene (6.kl.), Terēza Elza Rone (7.kl.), Paula Dūrīte (5.kl.), Patrīcija Anna Rone (5.kl.), Evelīna Irbīte (9.kl.), Marta Ramona Graudiņa (9.kl.), Heidiija Rimša (7.kl.), Ieva Kleinberga (7.kl.), Sanija Torbejeva (4.kl.), Dāvis Saimons Jākobsons (11.kl.), Raiens Perfiševs (5.kl.), Sandija Liepa (7.kl.), Marija Uljane (12.kl.), Marta Kļaviņa (4.kl.), Karīna Zelča (5.kl.), Letīcija Elizabete Ekkerte (8.kl.).

Mēs lepojamies arī ar to skolēnu sasniegumiem, kuriem 1. semestra liecībās ir vērtējumi tikai 7–10 ballēs: Deina Valnere (5.kl.), Agnis Šoldris (6.kl.), Lelde Damroze (7.kl.), Iluta Rubene (9.kl.), Elvita Bresme (11.kl.), Edgars Mežajevs (12.kl.). Septembrī plānotajam mācību darbam epidemioloģiskā situācija valstī ieviesa būtiskas korekcijas. No daudz kā bijām spiesti atteikties, organizējot mācības, kā nu kurā brīdī noteikumi atļāva. Paldies skolēnu vecākiem par atbalstu, pacietību un rūpēm par savu bērnu un kopumā sabiedrības veselību šajā neparastajā laikā, lai sa-

līdzinoši ar nelieliem pārtraukumiem semestra laikā tomēr pamatā varējām mācīties klātienē. Paldies skolēniem, kuri, pedagogu rosināti, ir gatavojušies un veiksmīgi pārstāvējuši skolu jau notikušajās novada mācību priekšmetu olimpiādēs bioloģijā, svešvalodās un vēsturē – Rinaldam Gradovskim, Keitai Lambertei, Paulai Trencei, Voldemāram Augšpulam, Evelīnai Irbītei, Justīnei Mūrniecei, Mārim Jansonam, Edgaram Mežajevam, Ievai Rābei, Aritai Semjonovai, Elvitai Bresmei, Ērikai Jaunzarei, Amandai Grundanei, Ksenijai Aļhimovičai, Sanijai Dombrovskai un Ralfam Kriškānam.

Jau otro gadu skolās tiek ieviests jaunais kompetencēs balstītais mācību saturs, ar kuru saistās daudzi pozitīvi jauninājumi un arī trūkumi. Skolēniem labprāt patīk darīt to, kas konkrētā brīdī ir interesanti, ko var paveikt ātri un tūlīt, bez īpašas piepūles. Taču jaunais mācību saturs prasa lielāku patstāvību un atbildību par sava darba rezultātu no paša skolēna, rūpīgāku izpratni un iedziļināšanos sava darba rezultātā. Sākumskolas klasēs daļai skolēnu ir satraucoša situācija ar elementārām lasīšanas prasmēm, līdz ar to ir grūtības arī ar pareizrakstību un tekstu izpratni nākamajās klasēs. Aicinājums pēc palīdzības ir vēlams skolēnu ģimeņu virzienā, jo vecākie brāļi vai māsas, vecvecāki varētu būt tas „dzinējspēks”, kas ieinteresē jaunākos uz šo vērtīgo nodarbi – lasīšanu brīvajos brīžos un ziemas vakaros. Nav

skolā šo „lasīšanas” stundu, kaut vecāki ir rakstījuši un to vēlētos. Līdz minimumam programmās ir samazināts stundu skaits latviešu valodai un literatūrai, līdz ar to skolai ir ierobežotas iespējas tiešā veidā, bez pašu skolēnu iniciatīvas pilnveidot un izkopt valodas kultūru, paplašināt esošo vārdu krājumu savu domu izteikšanai. Sākumskolas un latviešu valodas skolotājas nepārtraukti mudina skolēnus uz ārpusklasses lasīšanu, un kaut piespiedu kārtā „pieveiktas” dažas grāmatas semestrī ir liels ieguvums.

Būtiska mācību procesa sastāvdaļa, kura visbiežāk rada neskaidrus jautājumus skolēnu un viņu vecāku vidū, ir daudzie vērtēšanas veidi un to pielietojums. 10 ballēs sistēma ir jau visiem zināma, bet svarīgs skolēnam ir vērtējums arī procentos, kurš parāda apgūto mācību satura apjomu un cik daudz jāpildinveido prasmes līdz kārtējam pārbaudes darbam. Tāpēc skolēnam regulāri jāseko līdzī savai sekmju dinamikai un laicīgi jāplāno vērtējumu uzlabojumi, nevis savu neapmierinātību jāizrāda tikai semestra beigās. Arī atrodoties mājās karantīnā, skolēniem maksimāli jākoncentrējas uz pašvadītu mācīšanos, nepieciešamības gadījumā sazinoties ar klases audzinātāju un skolotājiem par neskaidrajiem jautājumiem. Iespējams, skolēnu vecākiem grūti izprast visas vērtēšanas niansas 1. un 2. klasē, kur jau otro gadu tiek ieviesta burtu sistēma (STAP). Lai gūtu pilnīgāku priekšstatu par katra skolēna labi apgūtajām zināšanām un prasmēm, par to, kas jāpildinveido, aicinām sākumskolas klašu vecākus regulāri tikties individuālās sarunās ar pedagogiem, lai pārrunātu par konkrēti paveikto un vēl darāmo kopīgā sadarbībā. Lielākus vai mazākus „robotus” zināšanās ir atstājis ilgstošais attālinātais mācību process pagājušā mācību gadā, it sevišķi jaunāko klašu skolēniem. Taču ir iegūta jauna pieredze saziņai ar citiem un mācībām īpašos apstākļos.

Vēl viens gads ir pagājis. Daudz paņēmis, bet daudz ko devis. Lai jaunā gadā pietiek spēka un iedvesmas ikdienas mazajos un lielajos darbos!

Nemainīgās Ziemassvētku tradīcijas Madlienas vidusskolā

Jau otro mācību gadu pēc kārtas Ziemassvētki Madlienas vidusskolā netiek svinēti kā agrāk – ar lielo Ziemassvētku uzvedumu klātienē skolas aktu zālē kopā ar pedagogiem, viesiem un skolēnu vecākiem. Šogad divpadsmitajiem draudzīgi kopā ar citām klasēm izdevās atrast lielisku alternatīvu svētku uzvedumam – veidot to kā video pasākumu. Tomēr atsevišķas Ziemassvētku tradīcijas mūsu skolā ir palikušas joprojām nemainīgas – kā skolas telpu rotāšana. Katrs klases kolektīvs bija atbildīgs par savas klases un vēl kādas telpas vai gaiteņa izdekorēšanu. Šogad kopīgi izvēlējamies tēmu „Baltais eņģelis”. Radoši un sekmīgi darbojās gan sākumskolas, gan pamatskolas, gan vidusskolas skolēni kopā ar saviem audzinātājiem. Skolas dekorēšanā iesaistījās arī floristikas un mājturības pulciņu skolēni ar skolotājām Māriti Šteinbergu un Ilzi Smilškalni. Paldies skolas tehniskajiem vīriem – Valdim Kušnīram, Gunāram Brencēnam un Normundam Niedrītīm, kuri katru gadu rūpējas par lielo un skaisto svētku egli skolas pagalmā. Šogad vēl papildus tika sarūpētas arī elektriskās sveču gaismiņas skolas logos.

Ziemassvētku gaidīšanas laikā Madlienas vidusskolā notika piparkūku cepšana. To veica gandrīz visu klašu kolektīvi. Tā lieliskā smarža, kura pārņēma skolu decembra mēnesī, bija tik brīnišķīga un kārdinoša! Liels paldies mājturības skolotājai Ilzei Smilškalnei par atsaucību un palīdzēšanu gardumu tapšanā!

Nemainīgās Ziemassvētku tradīcijas Madlienas vidusskolā

Nu jau daudzu gadu garumā lielisku prieku rada Ziemassvētku apdavināšana ar skaistām un rūpīgi noadītām vilnas zeķītēm, kuras saņem lielākā daļa mūsu skolēnu un kuras sagādā Ziemassvētku vecītis Harijs no Somijas. Zeķītes bija dažādu lielumu, krāsu, raibas un vienkrāsainas, katrs pārtis atšķirīgs, bet visas izstaroja cilvēka labestīgu roku un sirds siltumu. Skolēni, uzvilkdami kājās zeķītes, pateicībā vei-

doja foto uzņēmumus, kuri apliecināja mūsu paldies un lielo prieku par vērtīgajām dāvanām. Zeķītes gan netika visiem, bet saldumi un Ziemassvētku vecīša svētku video sveiciens nonāca līdz katram skolēnam.

Mācību semestra pēdējā dienā – 21. decembrī – skolēni saņēma ne tikai krāsainās zeķītes, bet arī savās klasēs ar lielu interesi noskatījās kopīgi radīto Ziemassvētku video uzvedumu „Viens

pats skolā”, kā arī skatījās svētku koncertu „Ziemassvētku pasaka”, kuru nodrošināja SIA „Framest Music” un iniciatīva „Latvijas skolas soma”. Svētku dienas izskaņā bagātīgas Ziemassvētku saldumu paciņas saņēma ikviens mūsu skolas skolēns. Lai sirsnība, labestība un mīlestība pavada mūs jaunajā 2022. gadā!

Maruta Viduce-Ševele

Mazas ainiņas no „Taurenīša” Ziemassvētkiem

Balts un sniegots decembris sagādāja daudz pārsteigumu „Taurenīša” bērniem. 8. decembra pēcpusdienā ciemos ieradās neliels pulciņš rūķu. Tie dejoja, pikojās pagalmā aiz loga un iepriecināja bērnus ar konfektēm. Viņi bija priecīgi par jauko pārsteigumu un ar sajūsmu noskatījās rūķu delverībās. Rūķi apciemoja arī pagasta galveno eglī, iepriecinot garāmgājējus ar jautru deju, devās pastaigā līdz eņģelim un aicināja izlēkāties skolēnu autobusu gaidošos bērnus. Jautrie rūķi bērniem atnesa ne tikai konfektes, bet arī video sveicienu, ko sūtīja galvenais Rūķis no Somijas (Harijs Norrbaks). Sākās ražens svētku gaidīšanas laiks ar radošām darbnīcām, dzejoļu un dziesmu mācīšanos un piparkūku smaržu visā bērnodārzā.

Mazo „Vizbulīšu” Ziemassvētki

Decembris no pašas pirmās dienas mūs iepriecināja ar balto sniegu, un tas nozīmēja, ka tuvojas gada skaistākie svētki. „Vizbulītes” grupas bērni un pieaugušie rūpīgi tiem gatavojās no paša mēneša sākuma. Izgatavojām logu dekorus – rūķu cepures, kas iekritušas sniega kupenās. Arī grupas telpa pamazām ietērpās svētku rotā. Bērni ar lielu mīlestību un rūpību gatavoja Ziemassvētku apsveikumus savām ģimenēm un eglītes rotājumu, kuru katrs varēja nest mājās, lai iekārtu savā svētku eglē. Visu garo svētku gaidīšanas laiku bērni ar prieku veica dažādus uzdevumus, tos bija uzdevis rūķis savās ik rīta vēstulēs, kuras atstāja piesietas grupas adventes kalendārā. Uzdevumi bija dažādi – iemācīties dzejoli par rū-

ķiem, uztaisīt apsveikumu „Zvaniņa” grupas bērniem, izrotāt grupas eglī, izcept piparkūkas, atrast pārsteiguma naškus grupā un citus.

17. decembris bija ilgi gaidītā diena, kurai gatavojoties mācījāmies dzejoli, dziesmu un dejas. Grupas uzvedums „Zaķīšu pirtiņa” notika skaisti izdekorētajā pirmsskolas zālē. Bērni ar prieku iejutās zaķēnu lomās un izspēlēja improvizēto uzvedumu. Ciemos atnāca arī Ziemassvētku vecīša palīgs rūķis, kas atnesa ilgi gaidītās saldumu paciņas. Bērni arī saņēma Somija čaklo rūķu adītās zeķītes.

Paldies vecākiem par sarūpētajiem skaistajiem zaķēnu tērpiem un gardajām dāvanām skolotājiem un skolotāju palīgam. Lai mīlestības, satiecības un sirds siltuma pilns jaunais gads!

Skolotāja Iveta Atslēdžiņa

„Pīpenītes” grupa rūķiem pa pēdām

„Pīpenītes” grupas Ziemassvētku gaidīšanas laiks iesākās ar dāvanu no rūķiem – skaisto Ziemassvētku eglīti. Kopā ar skolotājiem Vinitu, Sarmīti un skolotājas palīgu Ingu bērni gatavoja rotājumus eglītei un grupas telpai. Locīja, grieza un līmēja dažāda veida sniegpārslīņas, eglītes un rūķus. Bērni aktīvi iesaistījās pārrunās, kā vēlēt tos svinēt grupas Ziemassvētku eglīti. Katru rītu bērni pārliecinājās, ka grupu apciemo rūķis – adventes kalendārā tika atstātas vēstulītes ar dažādiem uzdevumiem, vēlējumiem katrai dienai. Bērniem tas sagādāja lielu interesi un prieku.

20. decembra rītā rūķis bija saga-

Mazas ainiņas no „Taurenīša” Ziemassvētkiem

tavojis pārsteigumu – uzdāvināja eglītes galotnes rotājumu – zvaigzni. Tā bija zīme, ka Ziemassvētku pasākums „Rūķiem pa pēdām” un ballīte ir klāt. No rīta zem eglītes tika atrasta vēstule, kurā bija norādīts vēl pēdējais uzdevums – bērnu dārza teritorijā atrast trīs rūķa cepures. Arī šajās cepurēs bija doti uzdevumi: minēt mīklas, skaitīt Ziemassvētku dzejolišus un atbildēt uz dažādiem atjautīgiem jautājumiem. Pēc paveiktajiem darbiņiem tālāk ballīte notika PII zālē, kur galdā tika celtas pašu ceptās un rotātās piparkūkas. Pārsteigumu ballītē sagādāja Ziemassvētku rūķis, kurš ieradās un atnesa bērniem dāvanas. Lai tās saņemtu, tika skandētas gan dziesmas, gan dzejoļi. Rūķim maisā atradās arī vēstule, kur pēc dotā attēla bija jāatmin un jāizpilda dziesmas, rotaļas un dejas. Bērniem tas sagādāja lielu jautrību, ballīte turpinājās pēcpusdienā grupas telpās. Vērigākie bērni zem eglītes vēl atrada dāvanu – konstruktoru, ko rūķis bija atstājis par labi paveiktajiem darbiem.

Skolotāja Sarmīte Ozoliņa

Svētki ziemas pilī „Pienenītes” grupai

21. decembrī bērni atgriezās grupā pēc karantīnas, bet tas mums neliedza skaisti nosvinēt svētkus. Skatot Ziemassvētku dziesmai, zālē nāca bērni ar smaidu un pārsteigumu ilgām. Dažas sniegpārslas (meitenes) pa mazo loga spraudziņu bija atlidojušas un uzsāka jautru un rotaļīgu deju. Rūķi (zēni) ar interesi vēroja smalkās pārslīņas un bija nolēmuši parādīt arī savu deju. Ziemassvētki ir brīnumu laiks, kad pie bērniem bija ieradusies Zieme (Mārīte) un Burvis (Sanita). Brīnumi notika – svētku egle tika iedegta, un tai nodziedāta svētku dziesma. Zieme aicināja visus uz savu sniega pili. Ceļš bija tāls – ar sniegiem un kupenām, lai to pārvarētu, bija vajadzīgs daudz spēka un brīnumu. Un spēku mums deva dziesmas, dejas, rotaļas, bet brīnumus – burvju kamolītis un burvis. Ceļā pievienojās lācis (Rīta), kurš pamodās no bērnu dziedāšanas, bet, izdejojies kopīgā dejā, arī lācis devās uz sniega pili. Tās logi mirdzēja un laistījās svētku gaismās, un bērnus aicināja uz svētku svinēšanu. Kā jau svētkos – skandinājām instrumentus, un, par laimi, šo lie-

lo rošību bija sadzirdējis Ziemassvētku vecītis, kurš gāja gar pirmsskolu un atnesa bērniem dāvanas.

Ziemassvētkos ir visgarākā nakts un visīsākā diena. Pēc Ziemassvētkiem diena jau pa minūtei kļūst garāka, gaisma atgriežas. Lai mums būtu silti

un gaiši, iedegsim sveces, kuru gaisma sasildīs mūsu sirdis! Dalīsim prieku!

Skolotāja Mārīte Dzalba

*Informāciju apkopojā
PII „Taurenītes” vadītāja
Ingrīda Mārtiņa*

Video uzvedums „Viens pats skolā”

Katru gadu uz Ziemassvētkiem 12. klase veido lugu, kurā ar priekšnesumiem iesaistās visu klašu kolektīvi, tā dodot iespēju piedalīties ikvienam skolēnam un būt kopā. Šogad saistībā ar valstī noteiktajiem ierobežojumiem nolēmām veidot video filmu, jo gribējām saglabāt skolas tradīcijas, gatavošanās prieku un svētku sajūtu. Tas bija jauns izaicinājums un iespējas, pirmo reizi skolas vēsturē tik daudz filmējām, kombinējām, atkal filmējām, montējām, labojām.

Skolas filmas veidošanā tika izmantota Ziemassvētku komēdija „Viens pats mājās”. Galvenajā lomā bija Keita (Keita Kūriņa), kura tika atstāta skolā viena pati, kamēr visa pārējā klase devās ceļojumā. Pirms ceļojuma Keita sastrīdējās ar klasesbiedriem, un tad visi aizgāja gulēt. Kā gadījās, kā ne – skolēni aizgulējās, un braukšana uz lidosta notika ļoti lielā steigā un satraukumā, bet Keita pat nepamodās. Viss jau būtu labi, jo meitene gribēja būt viena, taču... skolu kā labu laupījumu bija noskatījuši divi vīri – Harijs (Ralfs Kriškāns) un Mārvs (Krišs Bičevskis), un Keitai to nācās aizstāvēt. Video uzvedumā ar lielu atbildību direktora lomu atveidoja Edgars Mežajevs, veiksmīgi un atraktīvi darbojās audzinātāja Daira Lūse, kura arī filmā bija audzinātāja. Sētnieka tēlā iejutās Ričards Siņicins, kā kora vadītāja bija Arita Semjonova, Ziemassvētku vecītis – Ralfs Kriškāns. Visi divpadsmitie bija arī klases skolēni, taču visvairāk lomās iesaistījās Anna Uljane, Marija Uljane un Krista Streile. 12. klasei tas bija liels, reizēm arī nogurdinošs gatavošanās process, taču vislielākie un nepārspējamākie aktieri bija Krišs un Ralfs, jo viņu laupītāju tēli bija tik dzīvi, komiski un patiesi. Atliek novērtēt savu talantu, attīstīt un pilnveidot.

Paldies visu klašu skolēniem, kuri ar saviem priekšnesumiem papildināja filmu! Tās bija gan jautras dejas, gan skanīgas dziesmas, gan jauks instrumentāls priekšnesums. Paldies visiem, kas palīdzēja organizēt filmas tapšanu, kurā ieguldīts milzums darbs. Īpaša pateicība klašu audzinātājiem par priekšnesumu sagatavošanu un atsaucīgajiem šoferīšiem – Mārtiņam Mežajevam un Helmutam Brencēnam.

Vislielāko darbu veica video operatori – Edgars Mežajevs, Krišs Bičevskis, Andis Bičevskis. Video un skaņas montāža bija uzticēta Marekam Liepam. Paldies viņam, jo viss sanāca lieliski! No 21. decembra Madlienas vidusskolas Ziemassvētku video uzvedumu varēja noskatīties ikviens skolēns, pedagogs, vecāki un visi, kas to vēlas. Atsaukmes ir ļoti labas, un par popularitāti

liecina, ka līdz gada beigām video bija noskatījušies vairāk nekā divi tūkstoši interesentu. Nu re, pandēmija liek domāt citādi, un dažreiz šie izaicinājumi aicina uz lieliem un radošiem darbiem. Vajag tikai gribēt, un viss izdodas lieliski! Lai ražens, darbīgs un Dieva svētīts jaunais 2022. gads!

12. klases skolniece Arita Semjonova
un skolotāja Zinta Saulīte

Gada nogale kultūras namā

Vecais gads nu jau sēž kupenā. Kāds bija 2021. gads? Domāju, ka nebūt vienkāršs. Visi esam piedzīvojuši ārkārtīgi sarežģītu un neierastu ikdienu, kurā ir mainījusies mūsu sadzīve un paradumi. Arī kultūras nozarē tūkstošiem darbinieku, simtiem organizāciju, nerunājot par mākslinieciskajiem kolektīviem pilsētās un mazajos lauku pagastos, šajā gadā smagi cieta. Pasākumi, koncerti, izrādes izpalika. Kultūras joma varēja darboties neparedzami un fragmentāri, tas radīja bažas un neizpratni, kā strādāt tālāk. Cik lieli ir reālie zaudējumi kultūras dažādajām nozarēm, šobrīd atbildēt neviens nevar. Mēs varam vien cerēt, ka pavisam drīz varēsīm atgriezties ierastajā darba ritmā.

Oktobra mēnesī kultūras namā pasākumi diemžēl nenotika. Amatiermākslas kolektīvi darbojās iespēju robežās, ņemot vērā valstī noteiktos pulcēšanās noteikumus. Šajā laika posmā tika izremontēts kultūras nama foajē un sakārtota elektroinstalācija.

Arī novembris bija pavisam kluss, neierasts, ņemot vērā epidemioloģisko situāciju valstī, nenotika neviens no valsts svētku pasākumiem. Neskatoties uz to, mēs varējām būt vienoti katrs savās mājās, jo Latvija sākas mūsu sirdīs, mūsu apziņā.

Gribu teikt lielu paldies Marekam Liepam, Edgaram Mežajevam un elektrīķim Eināram Mazitānam par ieguldījumu, viņi šo pelēcīgi drūmo laiku padarīja daudz gaišāku, izgaismojot Madlienu.

Gada nogalē, kad tika atļauts organizēt koncertus, tad nu arī mēs Trešās adventes svētdienā, 12. decembrī, iepriecinājām iedzīvotājus ar brīnišķīgu koncertprogrammu „Tas vakars”, kuru sniedza Elza Rozentāle un Kaspars Zemītis. Bija patīess prieks pēc ilgāka laika kultūras namā piedzīvot sirdssiltu satikšanos ar apmeklētājiem un māksliniekiem. Paldies Madlienas pagasta pārvaldei par atbalstu, kā arī visiem, kuri bijāt kopā ar mums.

17. decembrī līnjdeju kolektīva „Kaprīze” dejotājas kopā ar vadītāju Elītu Kauženu devās iepriecināt Madlienas pensionāta iemītniekus, sniedzot dejisku mirkli ārzemju jaungada hītu un latviešu mūzikas skaņās.

Foto - Ineta Leitāne

Vēl vecajā gadā 28. decembrī kultūras namā silti un mīļi tika uzņemta senioru biedrība „Sisegale” (vadītāja Anita Markevica). Svētku sajūtas nebija rimušās, kultūras namā valdīja darbīga rosīšanās un milzīgs prieks par

atkal redzēšanos. Visus priecēja greznā eglīte lielajā zālē, cilvēku smaidi un muzikāls sveiciens no senioru jauktā vokālā ansambļa „Tik un tā” (vadītāja Pārsla Jēkabsons, koncert-

Gada nogale kultūras namā

meistare Sarmīte Paegle), kā arī visus iepriecināja viesmākslinieks, viens no izcilākajiem un virtuozākajiem latviešu akordeonistiem, smaidīgais un komunikablais Kaspars Gulbis.

Gada nogalē, pirmssvētku tumšajā laikā, vairāk nekā citus gadus, manuprāt, bija jaušama mirdzošo lampiņu un gaismas klātbūtne Madlienas pagastā. Gaidot svētkus, līdzīgi kā atverot adventes kalendāru, kad katru dienu nāk kāds jauks pārsteigums, arī Madliena ietērpās svētku rotā pakāpeniski. Te nu atkal jāsaka paldies uzticamajiem puisiem – Marekam Liepam, Edgaram Mežajevam un pagasta elektriķim Eināram Mazitānam, kuri pašizliedzīgi, iespēju robežās radīja gaismas prieku mums visiem.

*Ar mirdzošām rotām un virtenēm
zaros*

*Gads vecais mums atvadas māj.
Laiks doties tam tālajos zvaigžņu
ceļos,*

*Kur mēness tik spožu taku jau klāj.
Bet paliek ik liktenī gada atstātās
pēdas –*

*Gan prieki, gan nelūgts izmisums
salts.*

*Un paliek mums sirdī labo dienu
vēdas*

Un skaistāko mirkļu asaru šalts.

(Vēsma Mateviča)

Daudz kas šobrīd mainījies mūsu namā. Viss pašsaprotamais, pasākumi, koncerti, tikšanās... viss pieklusis... Iespējams, lai mēs to visu ieraudzītu ar citām acīm.

Ar pacietību gaidīsim atkal ierasto ikdienas ritmu, kas mūs iedvesmos virzīties uz jauniem, radošiem mērķiem un kopīgiem darbiem. Ticēsim, noteikti tādi būs!

Šobrīd viss sākas no jauna – cerības un sapņi. Lai mums visiem veselība, spēks un izdošanās ikdienas dar-

bos! Lai arī kādi vēji pūš, visi pūtīs pāri – tāda ir mana pārliecība.

Madlienas kultūras nama amatiermākslas kolektīvu saimei vēlu LAIMĪGĀKU, PRIECĪGĀKU UN VEIKSMĪGĀKU JAUNO 2022. GADU!!! Kolektīvu vadītājiem – TURAMIES, mēs esam balsts cits citam un varam dāvināt pilnas saujas prieka!!!

Uz tikšanos!

*Cieņā – Madlienas kultūras nama
vadītāja Elīna Ratmeistere*

Madlienas komunālo pakalpojumu iestāde „ABZA” informē

Uzsākot 2022. gadu, gribu pateikties Madlienas komunālo pakalpojumu iestādes „ABZA” darbiniekiem par paveikto 2021. gadā. Neskatoties uz veiktajām strukturālajām izmaiņām iestādē un epidemioloģisko situāciju valstī, KPI „ABZA” darbinieki nodrošināja iestādes darbības nepārtrauktību un tai uzdoto funkciju veikšanu. Papildus saviem tiešajiem pienākumiem darbinieki iesaistījās arī dažādu sabiedrisko projektu un privāto iniciatīvu realizēšanā, kas saistīti ar teritoriju sakopšanu un labiekārtošanu, kā arī svētku noformējuma izgatavošanu un izvietojumu. Paldies iestādes sadarbības partneriem – mūsu pagasta uzņē-

mumiem un to darbiniekiem – par iesaistīšanos pagasta ceļu uzturēšanas darbos.

2022. gads solās būt finansiāliem izaicinājumiem bagāts, visa veida energoresursu sadārdzinājums tiešā veidā ietekmēs arī KPI „ABZA” iespējas attīstīties.

Siltumenerģijas tarifa palielinājumu sākām izbaudīt no 2021. gada 1. novembra, bet līdzīgi kā tieši pirms gada, arī šogad no 1. janvāra pieaug sadzīves atkritumu poligona „Getliņi” atkritumu pieņemšanas tarifs, kas automātiski sadārdzinājis arī SIA „Ķilupe” atkritumu izvešanas maksu, tāpēc arvien svarīgāks būs mūsu iegul-

dījums atkritumu šķirošanā, palielinot bez maksas nododamo šķirotu atkritumu daudzumu un samazinot nešķirotu sadzīves atkritumu daļu, par kuru izvešanu mums jāmaksā arvien vairāk.

Informāciju ar Madlienas komunālo pakalpojumu iestādes darbību saistītajos jautājumos varat saņemt, zvanot uz tālruni numuru 65055157 vai mob.t. 29204753, kā arī rakstot uz e-pastu: ojars.atsledzins@ogresnovads.lv.

Visiem vēlu veselību un daudz labu darbu izdošanos 2022. gadā!

*Madlienas komunālo pakalpojumu
iestādes „ABZA” vadītājs O. Atslēdziņš*

Madlienas vidusskolas 3. klases radošais 2021. gads

Skolas dzīve nav tikai mācību process, tās ir arī dažādas ārpusstundu aktivitātes, kurās skolēni iesaistās ar lielu prieku. Tāpat kā iepriekšējā mācību gadā, arī šajā 3. klases skolēni piedalījās starptautiskās kustības CodeWeek aktivitātēs, kas vērstas uz programmēšanas apgūšanu. Turpinām katru mēnesi piedalīties Latviešu valodas aģentūras Valodas spēļu konkursos.

Atsaucāmies arī SIA „CENTRS SE-VII” izsludinātajam konkursam, kura mērķis bija izziņāt, apgūt, izprast esi/prasmes – mērķtiecību, empātiju, komunikāciju, apzinātību un Skolaz030 tikumus – gudrību, centību, atbildību, drosmi, mērenību, toleranci, godīgumu, savaldību, laipnību, taisnīgumu, līdzietību, solidaritāti.

Bērni savas izjūtas attēloja zīmējumos. Liels prieks, ka Riharda Dišereita darbs tika atzīts par vienu no labākajiem un iekļauts grāmatā „esi/ SPĒLES maziem un lieliem”. Grāmatā ir apkoptas 45 metodes/spēles, kas mācīs, kā runāt droši un brīvi, kā izziņāt savas emocijas, domas un raizes un kā rīkoties dusmu un bailu brīžos.

Konkursa atbalstītāji MD viktorīna par savu favorītu izraudzījās Egiju Liepiņu, dāvinot iespēju viņas ģimenei piedalīties tiešsaistes ģimenes konkursā. Klase ieguva arī balvu no TEO-dara darba lapas bērniem – emociju spēli „Uzmini dziesmu”.

3. klases skolēni regulāri darbojas aktivitātēs, kas saistītas ar dabu un

„zaļo domāšanu”. Šogad jau esam spējuši piedalīties „Outdoor Classroom Day” globālās kustības aktivitātēs un AS „Latvijas valsts meži” projektā „Mammadaba”.

Decembrī sabiedrības izglītojošās programmas ietvaros SIA „Auto pārstrāde” organizēja konkursu jaunāko klašu skolēniem – nākotnes automašīnu īpašniekiem, rosinot viņus aizdomāties par automašīnu pārstrādi. Skolēni pamatīgi iepazinās ar automašīnu pārstrādi, veidojot izpratni par pareizu rīcību ar nolietotiem transportlīdzekļiem. Ieguldītais darbs un izziņas process vainagojās ar panākumiem, iegūstot 2. vietu un 200 eiro dāvanu karti galda spēļu veikalā „BrainGames”.

Lai veiksmīgs un aktīvākais būtu 2022. gads!

3. klases audzinātāja Signe Kušnīre

Ielūkojoties R. Mūka konkursa darbos

Tu palīdzi zemei elpot

Katrs cilvēks ir darījis kādu labu darbu – palīdzējis vai rūpējies. Vai zināji, ka tas dod spēku gādāt arī par citiem? Ja palīdzi cilvēkam, kam to visvairāk vajag, tu palīdzi pasaulei laboties. Iedomājies, cik cilvēku var būt laimīgi, ja tu rūpējies par kādu, tad viņš parūpēsies par pārējiem.

Viens no labākajiem darbiem, ko es zinu, ir rūpes par bezpajumtniekiem, kuriem nav paveicies dzīvē. Viņi parasti ir skumji, depresīvi un nomākti, tāpēc vajag par tiem parūpēties. Visvieglāk ir ar bērniem, jo viņiem viss vēl priekšā, tāpēc ir ļoti nopietni jāuztver katrs, kam nav pajumtes. Kamēr pārējie pelna miljonus, bet ceru, ka tādu nav daudz, jo, ja būtu, tad būtu vēl vairāk cilvēku, kas nesaskata dzīvei jēgu.

Vēl kāds labs darbs ir rūpes par pensionāriem. Tava palīdzēšana var paildzināt viņu dzīvi pat par vairākiem gadiem. Tas ir kāds vienkāršs, ikdienišķs darbiņš, aprunāšanās, uzklaušana, pieredzes uzkrāšana, klusoties vecākās paaudzes gudrībās. Tava pozitīvā attieksme veco cilvēku iepriecinās, radīs gaišas emocijas, un mūžs aizvīsies piepildīts un skaits. Cik labi, ja vecvecāki var vēl ilgi priecāties par saviem mazbērniem un mazmazbērniem!

Esmu vienmēr aidomājusie, kā varētu palīdzēt zemei. Kamēr mašīnas, rūpnīcas un uguņošana mūs priecē, tikmēr zemei tas plēš atmosfēras „plēvi”, kas padara mūsu pasauli tik auglīgu. Tagad, kad cilvēki tik vieglprātīgi piemēslo un piesārņo savu dzīves telpu, mums vairs nav pat sniega kupenu, par kurām tā priecājas bērni. Man liekas, ka vajadzētu vairāk padomāt par apkātējo vidi un pateikties tiem, kas ir aidomājušies par dabas saudzēšanu, saglabāšanu, attīrīšanu un sakopšanu.

Varbūt pasaules pēc miljoniem gadu vairs nebūs? Varbūt viss izdegs? Varbūt... Taču labais zemei sākas ar katru no mums – ar sakoptu mājas pagalmu, atkritumu šķirošanu, dabas nepiesārņošanu, dzīvošanu „zaļi”. Vajag tikai gribēt, un viss izdosies. Zeme dzīvos un elpos līdz ar mums. (..)

Terēza Elza Rone, 7.kl.

Patvērums

Kas ir zeme? Ja jautātu man, es norādītu, ka tā ir glābšanas laiva ikdienas bēdu pilnajā upē, kas, pretojoties straumei, bez manis savu ceļu neturpinās. Tas ir ceļš, kurš palīdz iegulties harmonijas mākonī.

Upes plūst, neskatoties ne uz ko. Arī es plūstu pa straumi, cenšoties atrast sevi, iespēju piederēt kam vairāk, nevis tikai būt. Reizēm kļūdos vai pakrītu, sabrūku un baidos celties. Tad es mieru meklēju tālu prom, tur, kur neviens mani neredz, nenosoda, nemāca un neietekmē. Tas ir kāds meža nostūris ar mālainu augsni, sveķu un svaiguma smaržu virpuli. Tur vārdi tiek saprasti, vēl neizrunāti, jo runā dvēse, prātam ļaujot atpūsties, sirds dziedējas, smeļoties zaļo spēku. Zeme saprot, tā arī dusmojas, radot vētras, bēdājas, pārspilējot ar plūdiem, smejas līdz bezsamaņai, uzsūtot karstumu. Es jūtos tai piederīga, it kā daļiņa manis būtu iesējusies un uzziedējusi zemes plašajās pļavās.

Mēdz teikt, ka uzvarētājs iegūstot visu, bet vai ir vērts uzvarēt, neapziņoties, ko tas maksā? Vienkāršas, bet tik skaistas ir alejas, kuras aptver tevi, kā censtos apskaut. Tās priecē. Tomēr, zāģu māktas, izzūd. Katra nobirusī lapa ir kā atņemts elpas vilciens zemei. Iespējas aizbrauc lielās mašīnās kopā ar baļķiem, kas vairs nepriecēs, neapskaus, neaicinās uzklavēties. Katra nākamā ieelpa sāpina, tā ir vientuļa un asa.

Es vēlētos būt zeme. Tā būtu kā pasaka – elpot caur ziediem, kas priecē vainagos, pušķos un vāzēs, celties, dzirdot sienāžu dziesmas, veldzēties no lietavām. Tomēr man nāktos vilties, jo tad es saprastu, kā zeme jūtas. Varbūt tā mokās jau ilgi, nespēdama to izkliegt pasaulei. Es gribētu prast to

uzklašīt, lai tai vairs nenākas ciest. Iemācīties elpot kopā un būt kā siltam rokas tvērienam starp degsmē degošām dvēselēm. (..)

Iluta Rubene, 9.kl.

Zeme ir dzīva

Svaigs gaiss, meža šalkoņa, vēja brāzmas matos, krāšņās pļavas, augļu smarža – tās ir mājas. Tā ir mana bērniņa. Šie izskraidītie lauki ar bitēm, kurās deva asu un sāpīgu pieredzi, ezers, kas ik rītu, saules apmirdzēts, sveicina manu dvēseli. Tā esmu es.

Pieaugšana ir kā kāpiens kokā ar nerasniedzamu galotni, jo tas aug ar mums. Būt līdzās, atminēties... Vai daba to prot? Katru rītu, ejot garām bedrei, kura paklupināja mani, kad vēl mācījos braukt ar velosipēdu, es satieku atmiņu virpuli. Liekas, ka izdzīvoju to visu vēlreiz. It kā bedre man atgādīnātu, ka šeit pirmoreiz noberzu ceļgalus, kā raudāju, saucot mammu, kura sniedza siltu skūpstu uz vaiga. Sajūta, ka toreiz sāpēja arī bedrei, bet neviens to nesamīloja, asaru nenoslaucīja un neuzmundrināja. Saikne, vienotība, sāpju pārvarēšana – tas mūs vienoja šajā notikumā. Tas ir kā justies svarīgam, piederīgam, saprastam.

Zeme ir izaudzinājusi neskaitāmas paaudzes, tā dzīvo un elpo kopā ar mums. Aizlidojis maisiņš ir kā maska zemei, kas neļauj elpot. Tā smok, pati neapziņoties. Cilvēki uz to noskatās, it kā acis redz, sirdij sāp, bet rokas slinko, pat necenšoties neko mainīt. Man vienmēr ir rūpējusi vide. Es uzskatu, ka nepietiek ar dabas ainavu apbrīnošanu, lai sevi dēvētu par dabas mīļotāju, ir jāpieskaras zemei, jāsaņūm tās tekstūra starp pirkstiem, jāasmērē rokas, lai saprastu, cik svarīgas tai ir rūpes. Būt mazam ir laime. Bezrūpīga skriešana, smiekli, kurus rada nieki – taurenītis pļavā, kamene vecmāmiņas iekoptā dobē, bizbizmārīte uz pirksta gala. Zeme, daba esam mēs paši, būdami egoisti pret to, mēs kaitējam sev. (..)

Vai dzirdi? Zeme elpo, tā dzīvo. Vai dzirdi? Tā pateicas par tavām rūpēm! Zeme zaļos, priecēs, kamēr mūsu dvēselē rūpes ziedēs.

Evelīna Liepiņa, 9.kl.

Dzidra Megi

(13.01.1927.–29.12.2021.)

*Lai kur arī iešu,
Lai kur arī būšu –
Gaisma šī man
Uz mūžu.
(L. Kamara)*

Ziemas baltumā, gada nogalē aizsaules ceļos devusies Madlienas vidusskolas ilggadēja skolotāja Dzidra Megi – latviešu valodas cienītāja un sargātāja, grāmatu autore, dziesmu un teātra mīļotāja. Dzidras Megi (dzim. Šēnbergas) saknes nāk no Liezēres pagasta „Vecbriežiem”, kur 1927. gada 13. janvārī zemnieku Olgas un Jāņa Šēnbergu ģimenē piedzima maza meitenīte. Viņa bija vienīgā māsa saviem brāļiem – Jānim un Ērikam. Sāpīgs bija 1930. gads, kad no dzīves aizgāja mamma. Tēvs apprecējās otrreiz, un pasaulē nāca pusmāsa Ilga.

1935. gadā Dzidra sāka mācības Liezēres sešklasīgajā pamatskolā, kurā noritēja aktīva sabiedriskā dzīve, īpaši cieņā bija kora dziedāšana. Te dzima Dzidras mīlestība uz dziesmu. 1941. gadā tika pabeigta Liezēres skola, taču ceļš uz izglītošanos apstājās, jo sākās karš. Mazajai un trauslajai meitenei nācās četrus gadus smagi strādāt, lai palīdzētu tēvam veikt lauku darbus.

Vēlme mācīties bija tik liela, ka, beidzoties karam, Dzidra iestājās Cēsu Skolotāju institūtā. Te nomācījās 6 gadus, arī šeit viņa dziedāja korī, kuru vadīja Imants Kokars. Vēlāk

izglītība tika turpināta LVU Vēstures un filoloģijas fakultātes Latviešu valodas un literatūras nodaļā.

Pirmā darbavieta bija Lestenes septiņgadīgā skola, tad Zosēnu septiņgadīgā skola, līdz 1965. gadā Dzidra Megi uzsāka darba gaitas Madlienas astoņgadīgajā skolā Liela-jā muižā. 1972. gadā mācības tika turpinātas jaunuzceltajā vidusskolā. Tas bija skaists notikums visai Madlieni.

Skolotāja Dz. Megi visus gadus mācīja latviešu valodu un literatūru. Skolēni viņu atceras kā stingru un prasīgu, radošu un intelligentu. Skolotāja ielika „labus pamatus” latviešu valodā un literatūrā, taču tas bija neatlaidīgs un bieži nogurdinošs darbs, kas vainagojās ar labiem rezultātiem eksāmenos un turpmākajās gaitās. Dz. Megi sekmīgi vadīja dramatisko pulciņu, iestudējot lugas un gatavojot visdažādākos uzvedumus, vāca un apkopja materiālus par Madlienas ievērojamiem cilvēkiem. Skolotāju cienīja un apbrīvoja, viņa bija arī laba klases audzinātāja un kolēģe.

Kad 1993. gadā Dz. Megi devās pelnītā atpūtā, viņa turpināja radoši darboties – kopā ar R. Kolužu, R. Lāci ir līdzautore mācību grāmatai „Latviešu valoda 8. un 9. klasei” (1994), autore darba burtnīcai „Satin savu valodiņu” (1995), kā arī diafilmām „Dzīvnieku pasakas” un „Ēriks Kestners”.

Dz. Megi patika dziedāt, tāpēc labprāt darbojās senioru ansamblī „Tik un tā”, ar aizrautību minēja krustvārdu mīklas un līdz mūža novakarei mīlēja savu latviešu valodu un rūpējās par tās skaistumu.

Mūsu visdziļākā līdzjūtība tuviniekiem un visiem tiem, kas bija kopā ar viņu dzīves gaitās. Erudīta, stingra, prasīga, darbīga un radoša personība – tāda Dzidra Megi paliks līdz cilvēku atmiņās.

Madlienas vidusskolas kolektīvs

Līdzjūtība

*Klusums...
tevis vairs nav,
tikai atmiņas,
kas aizkustina dvēseli,
vārdi, kas nepateikti, skan...*

**Mūsu līdzjūtība Arvila Markevica tuviniekiem,
viņam mūžībā aizejot.**

Pensionāru kopa „Madaras” un nūjotāji

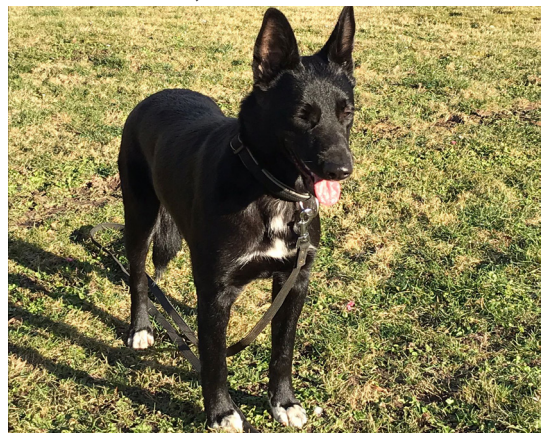
Pateicība

Vislielākā un sirsnīgākā pateicība biedrības „OTRĀS MĀJAS” vadītājam Līlijai un palīdzējam Dacei par Ziemassvētku apsveikumu un arī par tik ļoti dāsno gardumu paciņu. Novēlu visiem pagastā dzīvojošajiem jaunajā gadā stipru veselību un izturību cīņā pret visiem vīrusiem.

Cieņā – I.gr. invalīde Ausma Kameņkova Veķeipenē

Lūgums ikvienam

19. decembrī Madlienas – Taurupes mežos pazuda suns Deizija – melna, smalkas miesasbūves, stāvām, lielām ausiņām, uz krūtiņām balta svītriņa, baltām ķepiņām. Ap kaklu pelēka kaklasiksna (iekšpusē tel. nr. 29375703), ir čipota (Nr. 6430941007060430). Ja esat manījis Deiziju (visticamāk, ka suni kāds ir paņēmis), lūdzu, ziņojiet +371 29375703 vai vediet uz tuvāko veterināriju vai uz pašvaldības policiju. Droši ziņojiet Madlienas pašvaldības policijai, kura nogādās suni patversmē. Ļoti gaidām Deiziju mājās!

Madlienas pagasta pārvaldes informatīvais izdevums. Tirāža 300 eks. Iespiesta SIA “Dobums”.

Iznāk mēneša sākumā. Materiāli nākamajam numuram iesniedzami līdz katra mēneša 27. datumam.

Atbildīgais par izdevumu-Mareks Liepa, tekstu korektore-Zinta Saulīte, maketētājs -Mareks Liepa.

e-pasts: manamadliena@inbox.lv

Informatīvais izdevums pieejams internetā:

<https://www.ogresnovads.lv/lv/laikraksts-mana-madliena>

Adrese: Madlienas pagasta pārvalde. Tālruni: 65039085, 65039185. Par publicētajiem materiāliem atbild raksta autors.

